

La Montserrat Genescà és una advocada terrassenca que es dedica a dues especialitats prou diferents, emmarcades, això sí, en el camp del dret civil: el dret de família i el dret immobiliari. Tant en l'una com en l'altra, la Montserrat ha observat que **“en gran mesura, s'ha perdut la por d'anar a l'advocat i, paral·lelament, ha augmentat la consciència social sobre la utilitat de consultar-lo abans que sorgeixi un problema.”** L'advocacia preventiva, doncs, no és aliena al treball habitual de la nostra convidada: **“Els advocats servim molt més que per solucionar problemes. Servim, sobretot, per aconsellar, per ajudar a triar entre enfocaments diversos.”** No té cap mena de dubte sobre les bondats d'aquestes consultes exploratòries, **“sobretot perquè és molt més difícil arreglar el problema quan ja hi és.”**

Tampoc té preferència especial per cap de les dues branques que toca i manifesta que **“totes dues em donen satisfaccions: en el cas del matrimonial m'agrada arribar a convenis de separació que evitin contenciosos, sobretot perquè tenen múltiples implicacions. Per exemple, en un conveni de separació cap preveure aspectes que es refereixen a la custòdia dels fills, al règim de visites, separacions patrimonials de les quals s'han de calcular les conseqüències fiscals. No m'agraden, en canvi, les separacions contencioses. Poden arribar a ser molt desagradables, tenint en compte, a més, que no acostumen a resoldre's amb la sentència judicial, sinó que tenen derivacions que duren molts anys. Pel que fa al dret immobiliari, les consultes més habituals fan referència a la redacció dels contractes. De tota manera, jo només faig una funció d'assessorament en aquests casos, i no entro en el negoci immobiliari com han fet altres companys en una opció que respecto, però que a mi no em crida l'atenció.”**

Molta gent té la imatge de l'advocat que només vol pledejar. Per contradir aquesta visió, la Montserrat afirma que **“moltes vegades està a les mans de l'advocat poder arribar a acords. Amb la seva feina, l'advocat pot facilitar-los. En el cas del dret matrimonial, aquest treball pot arribar a suposar, en ocasions, repassar tota una vida, perquè repartir un patrimoni vol dir repartir un pis, uns mobles, uns quadres, el règim de visites, etc.”** És en aquest sentit que la nostra advocada no s'està de destacar que **“un bon conveni també estalvia problemes als fills.”**

Es pot arribar a pensar que el fet que hi intervingui un altre advocat pot alterar aquest esquema. Això no sol ser així, però, perquè **“la pràctica de la professió aconsella parlar molt amb la part contrària abans d'arribar a situacions límit. Crec que es pot generalitzar i dir que assolir acords és bo per als interessos del client.”** Les situacions de retard de la justícia poden, en opinió de la Montserrat i en determinats casos de l'especialitat que toca, afavorir solucions consensuades: **“El temps refreda les situacions. Quan adverteixes algun client que el seu assumpte es pot allargar, arriba a pensar que és millor acabar aviat i buscar una solució que comporti cessions. Si és així per les dues bandes, l'assumpte es simplifica molt.”**

Un altre factor que ajuda sobre manera a la solució dels conflictes és

aquest: **“Penso que la idea que l'advocat és una persona que busca pau, i que el talant dels advocats s'està fent més negociador, està quallant entre la ciutadania. Cada dia més les vies alternatives de l'administració de justícia, les vies alternatives al conflicte, estan prenent importància. La mediació és ara un tema de futur.”**

Les virtuts que ha de posar en joc un advocat per fer bé la seva feina són múltiples i variades. La Montserrat Genescà en destaca tres: **“Un advocat ha d'inspirar confiança i ha de posar en joc intel·ligència i honestedat. Sense que els clients vegin sobre la taula aquestes característiques, el treball de l'advocat esdevé buit.”**

Demandar-li pels seus records universitaris és quelcom curiós en el cas que ens ocupa. La Montserrat, després de 23 anys de professió, no ha deixat de formar-se, i ara mateix està anant a la Universitat de Barcelona per fer un màster en mediació matrimonial: **“És una sensació curiosa, gairebé 25 anys després d'obtenir el títol, tornar a les aules i seure amb companys i gent amb ganes de formar-se. És una cosa que recomano. Quan acabi aquest màster ja m'estic plantejant continuar alguna altra mena d'estudis. Ho he trobat una experiència molt gratificant.”** Això no impedeix que aquesta estada la faci anar enrere a la recerca d'experiències viscudes, no sempre agradables, i que ara tornen, recuperades de la memòria: **“He explicat als meus fills que de vegades miro per la finestra i encara recordo com havien entrat els grisos a cavall a les aules, i com havíem hagut de sortir per la finestra per no rebre.”** Aquests records es barregen amb d'altres més engrescadors com les classes que més havien impressionat aquesta dona inquieta: **“Recordo les classes de dret penal de Joan Córdoba, i les de dret polític de Jordi Solé Tura. Ells i algun altre professor em van fer veure que no havia errat la carrera.”**

La Montserrat no va heretar la vocació del dret de casa seva: **“El pare negociava amb fusta. Moltes vegades l'havia acompanyat als boscos. Coneixia tots els camins i ens duia a totes les fonts.”** La Montserrat afirma que va aprendre molt d'aquestes passejades, que li van descobrir l'encant de les coses menudes, i li van ensenyar a valorar les petites experiències. **“M'agrada trepitjar els jutjats i parlar amb la gent. Puc dir que els més de 20 anys de feina m'han fet més sàvia. He mirat d'aprendre adquirint coneixements com si fos una esponja. He après de tothom: dels jutges, dels funcionaris dels jutjats, dels companys de feina i dels clients. No m'he negat a aprendre res que em vingués d'algú disposat a compartir les coses que sabia.”**

Opina que els jutjats de Terrassa funcionen en general bastant bé, i vol destacar específicament la figura d'un jutge actualment en actiu en aquesta ciutat del Vallès: **“José Luis Valdivielso està fent una magnífica feina al seu jutjat, sense desmerèixer la tasca d'altres companys.”**

La Montserrat està casada amb Francesc Serrat, un professional de l'espectacle per a infants, i té dos fills. El gran estudia arquitectura. El petit està encara a l'Institut de Batxillerat.

**“Els advocats servim,
sobretot, per aconsellar,
per ajudar a triar entre
enfocaments diversos”**

Montserrat Genescà - Terrassa (Vallès Occidental)